

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcov v rade **1. H. B.**, nar. X., bytom B. 435, P. C., **2. M. Č.**, nar. X., bytom P. L. 316/14, P. C., **3. J. D.**, nar. X., bytom B. 97, P. C., **4. M. G.**, nar. X., bytom N. H. 62/9, P. C., **5. J. H.**, nar. X., bytom Z. 376, P. C., **6. A. J.**, nar. X., bytom N. 43, P. C., **7. J. K.**, nar. X., bytom B. 24, Ž., **8. A. M.**, nar. X., bytom P. L. 313, P. C., **9. H. M.**, nar. X., bytom N. 424, P. C., **10. P. P.**, nar. X., bytom P. S. 397, P. C., **11. I. P.**, nar. X., bytom P. L. 25, P. C., **12. I. M. P.**, nar. X., bytom B. 344, P. C., **13. I. V. P.**, nar. X., bytom B. 353, P. C., **14. K. S.**, nar. X., bytom B. 369, P. C., **15. P. S.**, nar. X., bytom B. 334/30, P. C., **16. V. Š.**, nar. X., bytom B. 375, P. C., **17. J. V.**, nar. X., bytom B. 370, P. C., **18. Š. P.**, nar. X., bytom P. L. 306/25, P. C., zastúpených právnym zástupcom JUDr. F. F., advokátom, so sídlom P. 25, Ž., proti žalovanému **Krajský stavebný úrad v Žiline**, Ul. A. Kmeť'a 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/01274/Kod zo dňa 20.11.2007 a rozhodnutia Obce Lietavská Lúčka, Spoločný obecný úrad v Žiline č. 2006-07/C-2394/MsÚ/Pš zo dňa 4.7.2007, na odvolanie žalobcu v 5. rade proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/1/2008-68 zo dňa 26.11.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v v Žiline, č. k. 20S/1/2008-68 zo dňa 26.11.2009, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom odvolacieho konania **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :**I.**

Rozhodnutím č. 2007/01274/Kod zo dňa 20. 11. 2007 žalovaný správny orgán rozhodol na základe spoločného odvolania žalobcov tak, že rozhodnutie Obce Lietavská Lúčka, Spoločný obecný úrad v Žiline č. 2006-07/C-2394/MsU/Pš zo dňa 4. 7. 2007 o umiestnení navrhovanej stavby „Ž.“ zmenil vo výrokovej časti tak, že podmienky pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu doplnil o bod č. 1, v ktorom vymedzil pozemok (rozšírenú plochu skládky) priestorovým a plošným ohraničením; ostatné podmienky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia v podmienkach pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu zostali zmenou nedotknuté.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že vzhľadom na veľký počet účastníkov a rozsiahle územie, na ktorom sa má stavba umiestniť boli splnené zákonné kritéria pre oznámenie začatia územného konania dotknutým účastníkom podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona a doručenie písomnosti formou verejnej vyhlášky, preto stavebný úrad o jeho začatí účastníkov informoval na úradnej tabuli mesta Žilina, pričom písomnosť sa považuje za doručенú uplynutím 15- dňovej zákonnej lehoty, počas ktorej bola na úradnej tabuli vyvesená. Žalovaný pri posudzovaní dodržania základných procesných postupov upravujúcich administratívny proces vzťahujúci sa k územnému konaniu nezistil také pochybenie na strane správneho orgánu, ktoré by odôvodňovalo zrušiť odvolaniami napadnuté rozhodnutie, preto tieto v celom rozsahu ako neodôvodnené zamietol. Zmenil len výrokovú časť preskúmaného rozhodnutia v časti, v ktorej stavebný úrad vymedzil predmet konania z hľadiska jeho priestorového a plošného usporiadania tak, že rozhodnutie doplnil o popis územia, na ktorom sa stavba umiestňuje v súlade ust. § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z.

II.

Proti obom rozhodnutiam podali žalobcovia včas spoločnú žalobu podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že v správnom konaní bol dostatočne zistený

skutkový stav, na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, oba správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia žalovaného aj správneho orgánu prvého stupňa sú zákonné.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že vzhľadom na žalobcami v 1/ až 17/ rade vymedzené dôvody žaloby sa pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného, ale aj prvostupňového správneho orgánu obmedzil na to, či vykonané dôkazy, podklady, z ktorých predmetné správne orgány vychádzali, boli dostatočné a či robili možným skutkový záver, ku ktorému správne orgány pri rozhodnutí o umiestnení stavby dospeli. Napokon posudzoval, či správne orgány aplikovali relevantný hmotno-právny predpis a konali v intenciách zákona a v rovine podaných dôvodov žaloby či nedošlo k porušeniu, resp. ukráteniu na právach a oprávnených záujmov žalobcov. Základnými námietkami žalobcov v 1/ až 17/ rade bolo nedodržanie procesného postupu správnych orgánov, pokiaľ so žalobcami nekonali ako s účastníkmi konania, postup pri schvaľovaní územnoplánovacej dokumentácie a predčasnosť rozhodnutí v dôsledku nedoloženia všetkých potrebných vyjadrení.

K námietke žalobcov týkajúcej sa tvrdenej procesnej vady v konaní správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného vo vzťahu k nedodržaniu administratívneho postupu k územnému konaniu, a to nekonaniu so žalobcami v 1/ až 17/ rade ako účastníkmi konania súd uviedol, že správny orgán navrhovanú stavbu „Ž. posúdil ako stavbu rozsiahlu a stavbu s veľkým počtom účastníkov konania a postupoval podľa § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. tak, že začatie územného konania o umiestnení stavby oznámil účastníkom konania verejnou vyhláškou, ktorá bola vyvesená dňa 5.3.2007 a zvesená dňa 20.3.2007 na úradnej tabuli Mesta Žilina s a zároveň zverejnená v novinách M. zo dňa 19.3.2007 a v Ž. zo dňa 20.3.2007 ako aj v T.. Rovnako postupoval pri doručovaní rozhodnutia o umiestnení stavby, takže boli splnené podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre možnosť doručovania účastníkom konania verejnou vyhláškou, preto vyhodnotil námietku žalobcov ako nedôvodnú.

Ohľadne námietky žalobcov týkajúcej sa postupu pri schvaľovaní územnoplánovacej dokumentácie súd uviedol, že žalovaný sa s ňou dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na strane 6, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

K námietke predčasnosti rozhodnutia vzhľadom na nevyjadrenie sa orgánov Slovenskej inšpekcie životného prostredia a hydrogeologického posudku súd uviedol, že rozhodným boli stanoviská dotknutých orgánov doložené v súlade s ust. § 37 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb., ktoré tvorili súčasť pripojeného správneho spisu a z nich vyvodený záver v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu i žalovaného. Správne organy vychádzali z relevantných záväzných posudkov dotknutých orgánov, ktoré boli dostatočným podkladom a vymedzovali práve tú primeranú mieru prípustnosti zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcov.

Z uvedených dôvodov krajský súd konštatoval, že nedošlo k ujme na právach a oprávnených záujmov žalobcov v 1/ až 17/ rade a keďže nedošlo k porušeniu zákona, neboli porušené ani základné ľudské a ostatné práva žalobcov, ako bolo namietané v podanej žalobe. Preto žalobu žalobcov ako neopodstatnená v celom rozsahu zamietol v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 246c prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil, ani vznik trov na jeho strane nebol preukázaný.

Konanie o žalobe žalobkyne v 18/ rade súd zastavil s odôvodnením, že v jej prípade neboli splnené podmienky na podanie správnej žaloby, pretože nevyčerpala riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu o umiestnení stavby, ktoré vydala Obec Lietavská Lúčka ako prvostupňový správny organ.

III.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v 5. rade včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a odvolateľovi priznal náhradu trov konania.

V odvolaní uviedol, že súd 1. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že v správnom konaní nebol nečinný a nezmaril svoje procesné a zákonné nároky neuplatnením námietok pri rozhodovaní 1. stupňového správneho orgánu, pričom správne orgány sa s jeho námietkami riadne nevysporiadali.

Ako ďalší odvolací dôvod namietal, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo zhodne so správnymi orgánmi nesprávne posúdil otázku, kto má byť účastníkom konania, a to so všetkými právami, ktoré vyplývajú z príslušných ustanovení správneho poriadku a z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Mal byť teda prizvaný ku všetkým úkonom, ale najmä mu malo byť doručené napadnuté rozhodnutie, ktoré nemalo byť doručované spôsobom podľa § 36 ods. 4/ zák. č. 50/1976 Zb., pretože sa nejedná o líniovú stavbu, ani stavbu s veľkým počtom účastníkov.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v 5. rade nevyjadril.

IV.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O. s. p.),

dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu v 5. rade nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. januára 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Žalobca v 5. rade podané odvolanie odôvodnil tým, že 1/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a 2/ že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Naplnenie prvého odvolacieho dôvodu vidí v tom, že nebol nečinný a nezmaril svoje procesné a zákonné nároky tým, že by neuplatňoval námietky pri rozhodovaní prvostupňového správneho orgánu, pričom má za to, že ani prvostupňový správny orgán, ani žalovaný sa s jeho námietkami riadne nevysporiadali. Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že odvolateľ bol medzi 23 účastníkmi, ktorí podali odvolanie proti rozhodnutiu Obce Lietavská Lúčka o umiestnení stavby a s ktorých námietkami sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia (ktoré má 9 strán) podrobne vysporiadal. Rovnako krajský súd vyčerpávajúcim spôsobom reagoval vo svojom rozhodnutí na všetky žalobné dôvody. Odvolateľ nekonkretizoval, akej námietky sa malo týkať jeho tvrdenie, že správne orgány sa s jeho námietkami riadne nevysporiadali a obsah spisu takýmto záveru nenasvedčuje.

Druhým odvolacím dôvodom je tvrdenie, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ pre naplnenie tohto odvolacieho dôvodu je potrebné, aby boli súčasne splnené dve podmienky: súd použil nesprávne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa názoru odvolacieho súdu ani jedna z týchto podmienok nebola v prejednávanej veci splnená. Použitie nesprávneho právneho predpisu videl odvolateľ najmä v tom, že začatie územného konania o umiestnení stavby bolo účastníkom územného konania oznámené verejnou vyhláškou podľa § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb., hoci sa v tomto prípade podľa jeho názoru nejednalo o umiestnenie líniovej stavby ani stavby s veľkým počtom účastníkov. Ako však uviedol žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia, v tomto prípade boli splnené zákonné kritériá pre oznámenie začatia územného konania dotknutým účastníkom podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona a doručenie písomnosti

formou verejnej vyhlášky, nakoľko išlo o veľký počet účastníkov (len odvolanie proti rozhodnutiu Obce Lietavská Lúčka o umiestnení stavby podalo 23 účastníkov) a rozsiahle územie, na ktorom sa má stavba umiestniť, čo potvrdzuje aj priestorové a plošné ohraničenie pozemkov vo výroku rozhodnutia. S týmto záverom sa stotožnil aj krajský súd a za správny ho považuje aj odvolací súd. Odvolateľ napokon ani nekonkretizoval, z čoho vyvodzuje námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade bol dostatočne zistený skutkový stav a žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti vyžadované správnym poriadkom, je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre ich vydanie, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a výklade relevantných právnych predpisov. Rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého žalovaný vyvodili aj správny právny záver a jeho obsah zodpovedá právu účastníkov na spravodlivý proces v medziach podaného odvolania, preto námietkam žalobcu v 5. rade nevyhoveli a napadnutý rozsudok podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c O. s. p., tak, že účastníkom odvolacieho konania ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v 5. rade nebol úspešný a žalovaný na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. januára 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová

